

In je ogen, Margriet
zag ik geen verdriet
enkel liefde en
soms deugniet stralen.

In je ogen, Margriet
zag ik sterkte
ondanks je vechten en
stil verdriet.

In je ogen, Margriet
zag ik een stukje van mij
weerspiegelend
in jouw mooie ziel.

In je ogen, Margriet
zag ik jouw fierheid
en trots op jouw geluk
van moeder zijn.

In je ogen, Margriet
ligt ook het verleden
van jou geborgen ergens
ook een beetje in je dochter.

*Hilde Boudrez
verpleegster en dichteres*

Aandenken aan

Margareta “Margriet” Vancompernelle

weduwe van Pieter “Pierre” Dujardin (†1998)

12-02-1927 05-08-2023

De uitvaartdienst vindt plaats rond de asurne op zaterdag 12 augustus 2023 om 10 uur
in de aula van Uitvaartzorg Commeyne, Meensesteenweg 380, Roeselare.
Ook te volgen via livestream.

Rouwbetuiging na de dienst. Bloemen noch kransen.

Er is geen begroeting voorzien in het funerarium. Bewaar het beeld van Margriet in je hart.

Online rouwregister op www.commeyne.be

Mama en oma van:

Chris en Fabienne Vermote-Dujardin
Robin Vermote en Sieun Park
Lennert Vermote

Verwant aan de families Vancompernelle-Depuys-Engels en Dujardin-Mahieu

Een bijzonder woord van dank aan al wie (binnen en buiten WZC De Waterdam) aandacht
voor haar had en voor haar zorgde.

Liefste mama

Niets was nog hetzelfde sinds je hartsvriendin twee jaar geleden overleed. Ook jij was hier klaar
en wilde haar vervoegen. Je lichaam was op en je geest was rijp, maar toch vocht je om nog hier te
blijven. Je probeerde er het beste van te maken, maar gleed beetje bij beetje af. Je wilde geen bezoek
meer van familie en kennissen en keek niet langer tv. Het laatste anderhalf jaar ging met ups en (vooral)
downs, maar toch hadden we nog mooie momenten samen. Je was dankbaar. Je was trots. Je genoot
ervan te horen dat Robin en Lennert hun dromen konden najagen. Het maakte je gelukkig dat het goed
ging met iedereen.

Een mix van emoties overspoelt me. Ik ben

- verdrietig, want moeders sterven altijd te vroeg.
- dankbaar voor al die tijd dat je bij ons was.
- blij dat je wens eindelijk vervuld is.
- trots op de talenten die je me doorgaf.
- opgelucht dat ik me niet langer druk hoeft te maken.
- benieuwd of je nu bij Raymonda bent, op het plaatsje dat ze al die tijd voor jou reserveerde.
Doe haar de groeten!

We laten je nu gaan en leven voort met de mooie herinneringen aan jou.
We proberen ook je levensmotto indachtig te zijn: “Niet trunten, hé!”.

Fabienne